

פנחס

1) מסירת נפש של משה רבינו

במדבר פרק כז טו וידבר משה אל-יהוה לאמר : **טז** יפקד יהוה אלהי הרוחת **לכל-בשר** איש על-העדה : **יז** אשר-יצא לפניו ואשר יבא לפניו ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין-להם רעה :

א) שיר השירים רבה (וילנא) פרשה א ... ויקרב משה את משפטן, אמר לו הקב"ה משה מדינן את מסתלק ומלפני אין את מסתלק, עלה על הר העברים הזה, אמר לפניו רבש"ע הואיל ואתה מסלקני מן העולם הודיעני מה פרנסים אתה מעמיד לישראל, ... כך בשעה שאמר משה לפני הקב"ה רבש"ע הואיל ואתה מסלקני מן העולם הודיעני מה פרנסים אתה מעמיד עליהם.

ב) ספרי במדבר פיסקא קלח (קלח) וידבר משה אל ה' לאמר, להודיע שבחן של צדיקים שכשהם נפטרים מן העולם מניחים צורך עצמן ועוסקין בצורך צבור. לאמר אין תלמוד לומר לאמר מה תלמוד לומר לאמר אלא אמר לו הודיעני נא אם אתה ממנה עליהם פרנסים אם לאו עד שהשיבו הקדוש ברוך הוא ואמר לו קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח אלהים בו וסמכת את ידך עליו.

ג) ברכות (נז.) אמר רב המנונא הרואה אוכלוסי ישראל אומר ברוך חכם הרזים אוכלוסי עובדי כוכבים אומר בושה אמכם וגו' ת"ר הרואה אוכלוסי ישראל אומר ברוך חכם **הרזים** שאין דעתם דומה זה לזה ואין פרצופיהן דומים זה לזה

ד) סוף מסכת תענית (לא.) אמר רבי אלעזר עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים והוא יושב ביניהם בגן עדן וכל אחד ואחד מראה באצבעו שנאמי ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה **קוינו לו** ויושיענו זה ה' **קוינו לו** נגילה ונשמחה בישועתו :

ו) רש"י שם אלהי הרוחות. למה נאמר אמר לפניו רבש"ע גלוי וידוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד ואינן דומין זה לזה מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו :

(2) הקב"ה מצוה את משה

א) מדרש תנחומא (ורשא) פרשת פינחס סימן יא (יא) יפקוד ה' אלהי וגו', זש"ה האותיות שאלוני על בני ועל פועל ידי תצוני (ישעיה מה), מלה"ד למלך שנשא אשה והיה לה שושבין כל זמן שהמלך כועס על אשתו השושבין מפיס ומתרצה המלך לאשתו, בא השושבין למות התחיל מבקש מן המלך א"ל בבקשה ממך תן דעתך על אשתך, א"ל המלך מה אתה מצוני על אשתי צוה את אשתי עלי שתהא זהירה בכבודי, כביכול כך א"ל הקדוש ברוך הוא למשה עד שאתה מצוני עליהם ואתה אומר יפקוד וגו' צוה אותן עלי שיהו זהירין בכבודי מה כתיב למטה צו את בני ישראל את קרבני לחמי,

(3) בנות צלפחד

א) תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ח עמוד א אלא כדתניא : ראויה פרשת נחלות שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שזכו בנות צלפחד ונכתב על ידן, ראויה היתה פרשת מקושש שתיכתב על ידי משה רבינו, אלא שנתחייב מקושש ונכתבה על ידו. ללמדך שמגלגלין חובה על ידי חייב, וזכות על ידי זכאי.

(4) חטא פעור

(1) במדבר פרק כה א

וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל-בנות מואב : ב ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן : ג ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר-אף יהוה בישראל

(2) סוטה (יד.) וא"ר חמא ברבי חנינא מפני מה נקבר משה אצל בית פעור כדי לכפר על מעשה פעור

(3) סנהדרין (ס :) ההפוער עצמו לבעל פעור זו היא עבודתה

(4) דברים פרק ג' כז עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי-לא תעבר את-הירדן הזה : כח וצו את-יהושע

וחזקהו ואמצהו כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את-הארץ
אשר תראה : **כט** ונשב בגיא מול בית פעור

(5) דברים פרק ד' מד וזאת התורה אשר-שם משה לפני בני ישראל : **מה**
אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל-בני ישראל בצאתם
ממצרים : **מו** בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים

(6) דברים פרק לד' ה וימת שם משה עבד-יהוה בארץ מואב על-פי יהוה : **ו**
ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא-ידע איש את-קברתו עד
היום הזה